

יוצא לאור על ידי ועד כפר חב"ד ארה"ק ת"ו

נשמתא דאורייתא

גיליון 314 • ערב שבת קדש פְּרֻשֵׁת בְּחֻקוֹתַי • כ"ו אִיר תשע"ח

© ntm creative

תהליך הכתיבה לנה בהוראות מפרטות של הרבי הרי"צ וקניית הקלף המהדר ושכר הסופר היו מחשבונו הפרטי.

אך למעשה, הספר לא הגיע לידי סיום במשך שנים ארוכות.

נתן לשער אפוא את ההתרגשות הרבה שאחזה בקהל החסידים כשבהתועדות שבת פרשת וארא, ג' שבט תש"ל, הודיע הרבי על סיום הכתיבה שיערך בימים הקרובים, על פי הצעה שהגיעה מנשי חב"ד בארץ הקודש. הרבי הודיע כי הסיום יערך ביום ששי, אחר חצות היום, בסמיכות הכי אפשרית ליו"ד שבט, שבאותה שנה חל בשבת קדש.

והנה, הגיע ובא היום המיוחל. בשעה שתים וחצי בצהריים בדיוק, נכנס הרבי ל'זאל הגדול' כשבידו הקדושות קפסה סגורה ולפניו פוסע הרב אליהו סימפסון - שזכה להמנות בין האנשים שמנה הרבי הרי"צ לעסק בענין - הנושא את ספר התורה.

לאחר שיחה קצרה מאת הרבי, קריאת פסוקי תהלים על ידי הרב שמואל לויטין, ונגוני רבותינו נשיאינו נערך סיום כתיבת ספר התורה.

לאחר אמירת פסוקי "אתה הראת", כשבאמירת הפסוק הראשון והאחרון מכבד הרבי, ונגון "פרזות תשב ירושלים", הגביה הרב אליהו סימפסון את הספר.

בתמונה שלפנינו נראה הרבי כשהוא מניח את ה"כתר תורה" המזהב על הספר תורה, כשלאחר מכן נשא הרבי את הספר לארון הקדש, תחת חפה ובלווי גרות, וברך ברכת "שהחנינו" בקול, ואכל פרי חדש. בסיום המעמד הנשגב אמר הרבי מאמר "להבין ענין כתיבת ספר תורה" שחלקו מופיע בגליון זה, ושיחה קצרה.

בקרב כל משתתפי המעמד הנשגב שררה התחושה כי בכל רגע מגיע משיח צדקנו. ואף אנו נתפלל ונקווה שתכף ומיד ממש נזכה להתראות עין בעין עם הרבי, כביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

גיליון 314 בחוקותי

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

ילד/ילדה: המכתב נחתם בכרפת קדש: "השם יתברך יהיה בעזרכם ויברך אתכם ואת בני ביתכם יחיו בכל הצריף לכם בבני חיי ומזוני רוחי בגשמיות וברוחניות, ויגאלנו כלנו על ידי משיח צדקנו, במהרה בימינו, אמן".

ובבקשה אישית: "נא ונא למסר תכן מכתבי זה, לנשיכם בניכם ובנותיכם יחיו לכל אחד ואחת בפרט.

ידידם הדורש שלומם ומברכם בגשמיות וברוחניות

יוסף יצחק".

אבא/אמא: שנה לאחר מכן (בשנת תש"י) הביא הרבי בקונטרס מיוחד שיוצא לאור לרגל חג השבועות, את המכתב הזה של הרבי הרי"צ וכתב:

"והנה בכל יום ויום מקבלים אנו את התורה, ובכל יום יום אנו מברכין 'נותן התורה' - שנותנה לנו בכל יום, וביתר שאת הוא בחג השבועות, זמן מתן תורתנו דקללות כל השנה.

ובחג זה ובימים שלפניו ושלאחרי עלינו להתבונן ביותר בדברי הרב המובאים לעיל, בהתבוננות המביאה לידי פעל טוב במשך כל השנה בכל הענינים המנויים וספורים במכתבו".

הלקח:

את צטוט המכתב מסים הרבי במלים: "ולהיות נשמע תמיד באזנינו מוחנו ולבנו קול קריאתו של כבוד קדשת מורי וחמי אדמו"ר הכ"מ היוצא מקרב נפשו פנימה: אויף וואס ווארט מען, מען איז דאך מעכב די גאלה, עס איז שוין ערב שבת נאך חצות! [=למה מחכים, מעכבים הרי את הגאלה, הרי כבר ערב שבת אחרי חצות!].

מנחם שניאורסאהן

יום הששי ערב שבת קדש אחר חצות לסדר כי תבאו אל הארץ גו' ושבתה הארץ שבת להו',

השי"ת. ברוקלין ניו יורק"

בדרכי החסידים

סיום ספר תורה של משיח

התאריך הוא יום ששי אחר חצות היום, ט' שבט תש"ל. מפל קצווי תבל נאספו ובאו חסידים ל-770, לזכות ולהשתתף במארג שמיימי ומיוחד, הכנסת "ספר תורה של משיח". אותו ספר שהתחיל הרבי הרי"צ לכתב בעצומה של השואה, בשנת תש"ב, כהכנה לקבלת פני משיח צדקנו.

על הרצון לכתב את ספר התורה הכריז הרבי הרי"צ בהתועדות ליל שמחת תורה תש"ב, והכתיבה החלה בפעל בתאריך ב' איר של אותה שנה.

שנת השבעים להתיסדות כפר חב"ד
גליון מיוחד לרגל הכנסת ספר התורה
ששלח הרבי הרי"צ לכפר חב"ד

"להבין ענין כתיבת ספר תורה"

ספר תורה של משיח

אבא/אמא: בשבת זו אנו מברכים את חדש סיון, זמן מתן תורתנו, ובשבוע זה של הכנה למתן תורה נזכה כאן, בכפר חב"ד, למעמד מרגש של קבלת התורה, בו יכנס מחדש ספר התורה ששלח הרבי הרי"צ לפני כשבועים שנה לתושבי הכפר, לרגל יסודו.

הפעם, לרגל מעמד זה, נלמד תכן המבסס על מאמר חסידות מיוחד, דבור המתחיל "להבין ענין כתיבת ספר תורה", אותו אמר הרבי ביו"ד שבט תש"ל, לרגל סיום כתיבת "ספר תורה של משיח" - ספר מיוחד שכתבתו עסק הרבי הרי"צ, החל משנת תש"ב, לזרזו קבלת פני

נקודה משיחה

”מנדי, הגיע מכתב מהרבי...”

ילד/ילדה: איזו התרגשות גדולה. ממש כמו לפני שבעים שנה, גם השבוע נצא כלנו, תושבי כפר חב"ד, אנשים נשים וטף, ואנו הילדים בראש כמובן... להכנסת ספר התורה המיוחד ששלח הרבי הרי"צ אלינו, תושבי כפר חב"ד, לרגל התיסדות כפר חב"ד. יחד עם ספר התורה, צרף הרבי הרי"צ מכתב אותו אנחנו צריכים ללמד ולזכור כל הזמן. מכתב המלמד אותנו מה מצפים מאתנו רבותינו נשיאינו הקדושים, בהתנהגות שלנו בכל יום ויום.

אבא/אמא: תאריך המכתב הוא מ"יום הששי, ערב שבת קדש אחר חצות בשנת תש"ט, והוא נכתב בערב פרשת בהר, בה נאמר "והיה כי תבאו אל הארץ. ושבתה הארץ שבת לה".

הרבי הרי"צ פונה "אל ידידנו אנ"ש ותלמידי התמימים המתישבים פעת בארץ הקדושה תבנה ותפוג, ה' עליהם יחיו. שלום וברכה!".

ראשית הוא מבשר להם: "צויתי להנהלת ה"מרכז לענייני חנוך" לשלח לכם ספר תורה".

ואז עובר הרבי הרי"צ להדגיש את גדל הזכות במגורים בארץ הקדש: "בראשית התישבותכם בארץ הקדושה תבנה ותפוג, עליכם להתבונן היטב ולדעת, בהפרה, הרגשה והתקשרות פנימית, כי ההשגחה העליונה הביאה אתכם ואת בני ביתכם יחיו, לארץ אשר עיני ה' אלקינו שמה מראשית שנה ועד אחרית שנה, ובפלטין של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אתם נמצאים בכל עת ובכל שעה".

ילד/ילדה: המטרה של שליחת ספר התורה, כותב הרבי הרי"צ, היא כדי להזכיר לנו כל הזמן לנהג בדרך התורה ולהשפיע גם על אחרים לנהג בדרך זו, ובלשון קדשו:

"והייתה קבלת ספר התורה אשר אני שולח לכם, לאות זכרון תמיד במוחכם ובלבבכם, לסדר את כל חייכם הפרטיים והפליליים, על פי התורה, וכפי שהורנו אבותינו רבותינו הקדושים זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, לחנך את בניכם ובנותיכם יחיו בדרך, בלי כל פשרות, ולהאציל מרוחה, רוח ישראל סבא, על שאר אחיכם בני ישראל יחיו, הקרובים והרחוקים לעת עתה, בהשפיעכם עליהם (ה)נחותם הדרך העולה בית א-ל, היא דרך למוד התורה ביראת שמים וקיום המצוות בהדור, מתוך קרוב אמת, הנובע מאהבת ישראל ומדות חסידות אשר על פי תורת דברי אלקים חיים".

אבא/אמא: עלינו להיות נרות להאיר את חשך הגלות: "והיה כל אחד ואחת מכם, נר להאיר את חשך הגלות, אשר אתם ואנו נמצאים בו, באור הוי', עדי קיים ה' את יעודו, על ידי נביאי הקדושים, להשמיענו קול מבשר משמיע ישועה, כי נחם הוי' עמו, והולך לפנינו הוי' לקבץ גלויותנו ולגאלנו גאלת עולם".

את העבודה שלה, להפך את העולם למקום של תורה ומצוות, ולגלות את הקדשה בעולם עצמו (כפתיח "ואמת ה' לעולם"), כיון שהעולם כלו קיים רק מעשרה מאמרות ("יהי אור, יהי רקיע" וכו') המקיימים ומנהיגים אותו בכל רגע ורגע.

משה רבנו הוא שפעל ענין זה בעולם על ידי כתיבת התורה, שהיא חכמתו ורצונו של הקדוש ברוך הוא, בדיו ובקלף גשמיים, כך שהם יהיו חלק מהעולם הזה הגשמי.

”גואל ראשון - גואל אחרון”

אבא/אמא: על פי זה מבאר הרבי את ענינה של המצוה שכל איש מישראל יכתב ספר תורה, כיון שבכך הוא מקבל כוח ממשלה רבנו להמשיך בעולם את האמת האלקית.

בסיום המאמר מבאר הרבי את ענין כתיבת "ספר תורה של משיח", שכמו שמשלה רבנו המשיך גלוי אלקות בעולם על ידי כתיבת ספר התורה, כך ענינו של משיח (הקשור לנשמת משה, כפתיח "משה הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון") הוא לגלות אלקות בעולם, וכדי לפעל זאת בעולם, התחיל הרבי הרי"צ בכתיבת הספר תורה של משיח.

ערב שבת אחר חצות

ילד/ילדה: ומסים הרבי: "והנה במעשה הרי כבר סימנו את הספר תורה, שכבוד קדשת מורי וחקמי אדמו"ר קרא לו ספר תורה של משיח, ואינו רק מחסר זמן, ובקרוב ממש נזכה לביאת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, ואז יהיה גלוי תורתו של משיח... וההכנה לזה היא טועמיה חיים וכו' בערב שבת קדש אחר חצות דהשיתא אלפי שני דהנה עלמא (= כיון שאנו נמצאים לקראת האלף השביעי לבריאה, אחר חצות האלף הששי) .. לאחרי גלוי האריז"ל, ואחר כך גלוי הבעל שם טוב והרב המגיד, ואחר כך גלוי כבוד קדשת אדמו"ר הזקן ומלאי מקומו עד לכבוד קדשת מורי וחקמי אדמו"ר, שכל זה הוא ההכנה וההקדמה והפלי אשר, בקרוב ממש, כשכל אחד ואחד ישלים את עניניו, נזכה שתתגלה בפעל הנתנית כוח של כבוד קדשת מורי וחקמי אדמו"ר נשיא דורנו, ויקים תקנותו ורצונו, שעם ספר תורה זה נצא לקבל פני משיח צדקנו, ובשמחה ובטוב לבב, ושמחת עולם על ראשם, ובאפן דבנערינו ובנענינו גו' בבנינו ובבנותנו, בקרוב ממש, וגם בלשון תרגום, בעגלא דידן".

הלקח:

מצות כתיבת ספר תורה מטלת על כל יהודי. כשאנו רוכשים אות בספר תורה, אנו יוצאים ידי חובה במצוה חשובה זו.

בספר התורה המיוחד ששלח לנו הרבי הרי"צ ויכנס השבוע מחדש ל"בית מנחם", וכו' רבים מילדי כפר חב"ד לרפך אותיות ולהיות שתפים בספר התורה. ביום חמישי הקרוב נצא כלנו להשתתף בתהלוכת הכנסת ספר התורה, ברב שירה וזמרה.

(מעובד ע"פ מאמר ד"ה להבין עניין כתיבת ס"ת, י' שבט תשל"ל)

משיח צדקנו.

בארוע הסיום של ספר תורה של משיח זכתה להשתתף משלחת מתושבי כפר חב"ד, שנסעה לרגל המעמד, ובהתעודות של אותם ימים הזכיר הרבי את התיסדות כפר חב"ד על ידי הרבי הרי"צ.

בהשגחה פרטית, מאמר זה, ממנו אנו לומדים היום, הגה על ידי הרבי ונדפס בתקופה זו - 'מי ההגבלה', בחדש סיון תשמ"ו (ופעם נוספת נדפס המאמר וחלק פקונטרס על ידי הרבי בכ"ח מרחשון תשנ"ב).

מדוע דוקא משה?

ילד/ילדה: בתחלת המאמר הפותח במשפט "להבין ענין כתיבת ספר תורה", מביא הרבי את דברי הרמב"ם שמצות עשה על כל איש מישראל לכתב ספר תורה לעצמו, ועל המלך יש מצוה לכתב לעצמו ספר תורה נוסף.

הראשון שכתב ספר תורה היה משה רבנו - הרועה הנאמן של כל ישראל, שבכל דור יש גלוי והתפשטות מנשמתו אצל הנשיא של אותו דור.

הענין של כתיבת ספר תורה בכלל ועל ידי משה בפרט, יובן על פי הבאור של אדמו"ר הזקן על הפסוק (בסוף חמש במדבר) "ויכתב משה את מוצאייהם למסעיהם על פי ה', ואלה מסעיהם למוצאייהם".

במובן הרוחני, מסעי בני ישראל, זה לא רק המסעות שהם עשו מיציאת מצרים עד הכניסה לארץ הקדש, אלא גם המסע הרוחני של כל נשמה ונשמה.

משה אמת

אבא/אמא: מדוע לשון הפסוק מתהפכת, שבתחלה כתוב "ויכתב משה את מוצאייהם למסעיהם" ואחר כך "ואלה מסעיהם למוצאייהם"?

אלא, התכלית של ירידת הנשמה לגוף היא "ירידה לצרף עליה" - הנשמה הרוחנית יורדת לגוף הגשמי כדי שבזכות העבודה שלה בזכוכי הגוף והעולם, על ידי תורה ומצוות, היא תעלה למקום גבוה עוד יותר מכפי שהיתה לפני ירידתה לגוף (ועל זה נאמר "ואלה מסעיהם למוצאייהם" - שהנשמה נוסעת ועולה למקום גבוה יותר מנקדת המוציא שלה). אך הכוח לעבודה זו הוא ממשלה רבנו שמוגלה בכל יהודי את שרש נשמתו (כפתיח "ויכתב משה את מוצאייהם למסעיהם" - שהוא מגלה את ה'מוצא' והשרש של הנשמה, ובכך יש לנשמה כוח לעשות את המסע שלה).

ותורתו אמת

ילד/ילדה: ענין זה נפעל על ידי התורה שנוכתבה על ידי משה רבנו וגם נקראת על שמו, כפתיח "זכרו תורת משה עבדי", והתורה היא "תורת אמת", שהיא מגלה בעולם את האמת, שהמצאיאות האמתית של העולם היא הקדוש ברוך הוא ואין עוד מלבדו.

אמת זו נותנת לנשמה את הכוח להשאר דבוקה במקור שלה ולעשות